

Arrest

nr. 190 067 van 26 juli 2017
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Argentijnse nationaliteit te zijn, op 14 april 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 september 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. VERHAERT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker diende op 21 februari 2012 een asielaanvraag in België in. Op 23 november 2012 weigerde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming beschermingsstatus. Die beslissing werd bevestigd door de Raad bij arrest nr. 99 724 van 26 maart 2013.

1.2. Op 17 april 2013 diende verzoeker een eerste aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9*ter* van de vreemdelingenwet. Op 13 mei 2013 werd deze aanvraag onontvankelijk verklaard.

1.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen vernietigde deze beslissing bij arrest nr. 130 237 van 26 september 2014.

1.4. Op 16 oktober 2014 werd een nieuwe onontvankelijkheidsbeslissing genomen. Bij arrest nr. 146 939 van 2 juni 2015 verwierp de Raad het annulatieberoep tegen deze beslissing.

1.5. Op 23 juni 2015 werd een nieuwe aanvraag ingediend op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 17 juli 2015. Bij arresten met nrs. 163 087, 163 088 en 163 090 vernietigde de Raad de onontvankelijkheidsbeslissing van 17 juli 2015 alsook de daarmee gepaard gaande bevelen om het grondgebied te verlaten.

1.6. Op 13 september 2016 werd de aanvraag van 23 juni 2015 ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

1.7. Op dezelfde datum wordt eveneens besloten tot een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de thans bestreden beslissing, die als volgt gemotiveerd is:

*“De heer
[...]*

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 0 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

- o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig paspoort en/of visum.*

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen verminderd omdat:

- o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: Betrokkene ontving al een bevel om het grondgebied te verlaten op 16.10.2014, hem betekend op 31.10.2014. Hij heeft echter geen gevolg gegeven aan dit bevel en verblijft nog altijd illegaal op het grondgebied.”*

1.8. Bij arrest nr. 190 066 van 26 juli 2017 wordt de in [1.6.] genoemde beslissing vernietigd.

2. Over de gevolgen van het in [1.8.] bedoelde arrest van de Raad

Niettegenstaande het feit dat de bestreden beslissing formeel steun vindt in een andere bepaling uit de vreemdelingenwet dan de beslissing genomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), stelt de Raad vast, op basis van de feitelijke gegevens in het dossier, dat de gemachtigde het nuttig en noodzakelijk heeft geacht om over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, eerst nadat werd beschikt over de door de verzoekende partij en haar gezinsleden ingediende verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Zo werden beide beslissingen genomen op dezelfde dag, door dezelfde attaché J.S. en werden zij op 17 maart 2017 terzelfdertijd ter kennis gebracht aan verzoeker.

Uit deze feitelijke vaststellingen blijkt dat de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, de basis vormt voor de afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten. Het feit dat artikel 8 van de vreemdelingenwet voorschrijft dat het bevel de bepaling van artikel 7 moet vermelden die werd toegepast, doet aan die vaststelling geen afbreuk.

Bovendien blijkt de verwerende partij naar aanleiding van de huidige procedures slechts één administratief dossier te hebben neergelegd, waarmee zij andermaal zelf de verknochtheid tussen genoemde zaken erkent.

Aldus heeft de vaststelling in de beslissing waarbij de verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond is, eveneens geleid tot het oordeel dat er geen medische hinderpalen zijn die zich verzetten tegen de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. De beoordeling van de medische verblijfsaanvraag blijkt aldus bepalend te zijn geweest voor de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten.

Door aldus te handelen erkent de verwerende partij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten.

De Raad dient vast te stellen dat de beslissing van 13 september 2016 waarbij genoemde aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard, op 26 juli 2017 bij arrest nr. 190 066 vernietigd werd.

Gelet op het voorgaande is het aangewezen voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, het bestreden bevel om het grondgebied te verlaten uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of het destijds rechtsgeldig opgelegd werd of niet.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer gedaan te worden over de door de verzoekende partij aangehaalde middelen en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 13 september 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13), wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend zeventien door:

dhr. C. VERHAERT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

C. VERHAERT